

נשיא המדינה ראובן ריבלין ערך בשבוע שעבר ביקור בקרני שומרון יחד עם ראשי מועצת יש"ע. במהלך הביקור נטע הנשיא עץ יחד עם ילדי הישוב. [עמ' אחורי]

יש

467

שלנו

467 | במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ
שבט תשע"ז | 48 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

מי קיבל את אות
יקיר תנועות הנוער?

8

קורה מה

חורף של אהבה

6

ברשת

הון שכנו

4

המייסדים מדור

הרב מתניה יחזקאל
ראש תנועת הנוער בבני עקיבא

האחד על חשבון האחר שלא על פי דין והוא הורחב גם למקרה שאדם מציל את חברו או את ממון חברו ודורש לאחר מכן פיצוי או תמורה. העילה לתביעה היא משום שהלה הרוויח את חייו או את ממונו בעוד שהמציל הפסיד ממון (במידה ואכן הפסיד) וזהו הפסיד ממון עושה עושר ולא במשפט. המשפט העברי הניח יסודות המורים דרך מוסרית לעשיית עושר באומרו שהוא לא מגביל את האדם בעשיית עושרו, ובלבד שהוא יושג ביושר ולא על חשבון האחר.

מכל שלל הפרשיות הכלכליות המפורסמות כיום עולה כלל זה של עשיית עושר ולא במשפט בעוצמה רבה - הן כפן של שחיתות אישית והן כפן הלאומי. רבי אלעזר פאפו

המשפט במדור 3 <

על הפרשה - משפטים

עושה עושר - ולא במשפט

רבי ישראל מסלנט היה קובל על כך שהבריות אינן מרבות לבוא אל הרב לשאול שאלות בענייני ממון, כפי שהן מרבות לשאול בענייני איסור. כך גם כתב הרמח"ל ב'מסילת ישרים' שאף על פי שרוב בני האדם לא ישלחו ידם ליטול ממון חבריהם הרי ש"רובם טועמים טעם גניבה במושגם ומתנם במה שיוורו היתר לעצמם להשתכר איש בהפסידו של חברו ויאמרו - להרוויח שאני". הדברים החרפים הללו על רובם של בני האדם אומרים דרשני.

אחד מהכללים שהציב המשפט העברי בענייני ממון, ונחקק גם בחוקי מדינת ישראל, הינו החוק של 'עשיית עושר ולא במשפט'. חוק זה עוסק בעיקרו ברווחיו של

אחת המועצות שעומדות באומץ מול גל הטרור האחרון היא ללא ספק המועצה האזורית הר חברון. השבוע בישעמדה כותב לנו יוחאי דמרי, ראש המועצה, על הקשיים שעוברים על הר חברון בימים אלה וגם על הדברים הטובים, שמתרחשים כל הזמן. על החזון והאסטרטגיה המיוחדת שבה הם עובדים בשנתיים האחרונות ועל ההתקדמות שלהם שיוצרת חיבור ענק בין כל צדדי החברה הישראלית.

המשפט במדור הבא <

כניסה	יציאה	כניסה	יציאה
16:38	17:56	חברון	17:53
16:57	17:57	שכם	17:55
16:47	17:56	באר שבע	17:58

זמני השבת

ישיבת עמדה

שמורת הכוכבים
בית פרטי במרחק נגיעה
— כוכב יאיר —

אל תכספסו את
ההזמנות להצטרף לקהילה
הדתית האיכותית בכוכב יאיר

לפרטים: 055-6646479 | www.shmurat-k.co.il

תעשייה וחקלאות, לפתח תיירות, להתחבר לקרקע. בהיכנסי לתפקידי שמתי לי למטרה להכפיל ולשלוש את הר חברון ל-20,000 תושבים בעשר השנים הבאות בע"ה. כיום ישנם בהר כ-8,500 תושבים, מוסדות חינוך לזרמים השונים: מגיל ינקות דרך גנים, בתי ספר יסודיים, תכונים, ישיבות תיכוניות וישיבות קטנות, ישיבות הסדר ומדרשות - הרוצה להחכים ידרים. גם בתעשייה שמנו לעצמנו למטרה לפתח תעשייה רחבה שתיתן עצמאות כלכלית להר חברון ותשתמש בכוח העבודה הקיים בהר - הן היהודי והן הערבי.

התכנית האסטרטגית עליה עמלנו בהר חברון בשנתיים האחרונות מהווה פריצת דרך בתפיסה ובמהות, מקדמת צמיחה על בסיס איכות חיי הפרט והישובים, מקדמת מקבצי ישובים כסביבת חיים חדשה, מעודדת זיקות קשרים בין האזור לבין החברה הישראלית והמרחב הסובב. לצורך כל אלה - מטמיעה דפוסי ניהול חכמים ועדכניים שיאפשרו את מימוש התכנית לאורך זמן. זהו דפוס חדש באזור הר חברון המיועד להוביל את האזור למדרגה הבאה. אנחנו הופכים להיות יזמי ההר. אלה המציעים את האזור כולו, על כלל תושביו, כמה מדרגות קדימה. דבר שייעשה בשיתוף פעולה רחב עם משרדי הממשלה השונים שחלקם נלהבים לשתף פעולה עם תוכניות שמטרתם איכות חיים אמיתית לכל. חזון המסתכל למציאות הקיימת בעיניים ומטרתו לקדמה בעיניים פתוחות לקראת עתיד טוב יותר.

אוהבי ההתיישבות, זה הזמן לנגב, זה הזמן להר חברון. לצד איכות חיים זה המקום לציונות אמיתית. לצמיחה בקהילות מגוונות ופתוחות - חילונים דתיים וקהילות מעורבות, מושבניקים וקהילתיים, ישובים קטנים וגדולים. בואו להתחבר לעתיד דרך הקשבה להווה ונגיעה בעבר.

התקופה האחרונה אף היא הייתה לא פשוטה ולוותה בפיגועים קשים. אך לצד האבל והיגון השורים בקהילתנו, ולצד הביטחון שצריך להתחזק והדרישות שדרשנו מאלה האמונים על ביטחוננו הייתי כל כך גאה בקהילת הר חברון. בעוצמות האדירות שבה, ברוח הגדולה שבשל האירוע הנורא, ריחפה בארץ ישראל כולה

הר חברון. בעוצמות האדירות שבה, ברוח הגדולה שבשל האירוע הנורא ריחפה בארץ ישראל כולה. ובשנים הללו יש גורמים מבית ומחוץ המעוניינים לעקור אותנו מאדמתנו, להוציא את אדמת צפון הנגב העצומה בגודלה משליטה יהודית וליצור רצף טריטוריאלי מרצועת עזה, דרך גורמים עוינים בנגב בואכה הר חברון ועד לירושלים, לבנימין ולשומרון. ישובינו נמצאים כמו עצם בגרונם ומונעים מהם ליצור רצף שמטרתו לחנוק את מדינת ישראל. הכוחות הגדולים המנסים להוציאנו מאדמתנו בכל מחיר הם האירופאים מחוץ, הרשות הפלסטינית שיש לה תוכנית סדורה בנושא, וכן גופי שמאל קיצוני ששמו להם למטרה להזיק בכל מחיר ובאופן עקבי להתיישבות בהר חברון.

כנגד כל תוכניות הרס אלו נמצאת מועצה אזורית הר חברון - הצפון של הנגב. בשנים אלה העמדנו לעצמנו מטרות - להביא לישובים עוד ועוד יהודים שיהיו שותפים לגאולת הרוח והאדמה, לפתח

לאחרונה יצא שיר מתוק של חנן בן ארי בשם "החיים שלנו תוֹתִים". הוא סוקר את כל הצרות שקורות סביבנו, אבל יחד איתם מכניס גם את התוֹתִים שבחיים, את הדברים הטובים שלפעמים נראים לנו כל כך ברורים מאליהם. אז זהו, ששום דבר לא ברור מאליהם.

רוב חיי היו בהתיישבות בהר חברון, ושנים רבות משנות עבודתי, טרם הייתי ראש מועצה, היו במועצה האזורית בשומרון. זכיתי בסייצת דשמים גדולה להקים מערכים שלמים של התיישבות, בהם ראיתי כמה קשה ועצוב יכול להיות, וכמה שמחה ועוצמה אדירה יש ליצידם במפעלים של גאולת האדמה בגדילה והתפתחות, חיים שכולנו שותפים להם. כמה כח יש בגן ילדים רעוע שהוקם לפני שלושים שנים לארבעה או חמישה ילדים וכיום לצד הגן ההוא שכבר שופץ שוב ושוב עומדים עוד שישה או שבעה גנים מלאים בילדות וילדים מאושרים. כמה יופי יש בישוב שפעם גירדו בו מניין בשבת והיום יש בו מספר מניינים בכל יום בבתי הכנסת השונים. כמה שמחה יש בדור רביעי וחמישי בהתיישבות של יהודה ושומרון, בבנים השבים הביתה. בהתיישבות הכוללת בתוכה דתיים, חילונים וחרדים, אנשים שונים, מגוון אדיר של עם ששב אל אדמתו.

בכל השנים האלה ידענו צחוק ודמעה, נערי ההר של אז הם ההנהגה העכשווית. עיני כולנו פתוחות ומכירות את הקשיים מחד ואת הטוב הגדול המצוי בהר שלנו מאידך. התקופה האחרונה אף היא הייתה לא פשוטה ולוותה בפיגועים קשים. האחרון שבהם, שקרה במועצה האזורית הר חברון, קרע את ליבי עת עלתה לשמי מרום דפנה מאיר ה"ד. לצד האבל והיגון השורים בקהילתנו, ולצד הביטחון שצריך להתחזק והדרישות שדרשנו מאלה האמונים על ביטחוננו הייתי כל כך גאה בקהילת

הבא להורגך השכם להורגו, הנלמד מהסוגיה הממונית של גנב הבא במחתרת הוא הביטוי הקיצוני לרדיפה אחר הבצע שמוכנה גם ליטול חיים בעבור הממון ועל כן הוא נקרא 'הבא להורג'.

העומד בבסיס הדינים הללו הוא הרצון של הפושע להתעשר על חשבון האחר והאמירה המוסרית בעלת הביטוי המשפטי היא שעשיית העושר חייבת להיות במשפט ועל פי אמות המוסר, בדיוק כפי שזועק הנביא ירמיהו: "אני ה' חקר לב בוחן כליות ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימיו יעזבו ובאחריתו יהיה נבל".

במסכת בבא קמא מתארת את ספקו של דוד המלך במלחמתו נגד פלישתים האם מותר לו לשרוף שדה פרטי שמסתתרים בו פלישתים על מנת לסייע לו במלחמה ובלשון הגמרא "מהו להציל עצמו בממון חברו" ספק זה נשלח לסנהדרין שפוסקים לו שהדבר אסור, עצם הספק של דוד המלך ותשובתה של הסנהדרין (שנידונה בהרחבה בפוסקים) מעוררת גישה מחמירה ביחס של האדם לממון שאינו שלו. דיני גזלות וחבלות, שומרים ודיינים המופיעים בפרשתנו, הם המצפן המוסרי לקיומה של חברה צודקת. אדם המציל את חברו ראוי לפיצוי כפי שהיתום והאלמנה, החסרים את העוגן והביטחון הכלכלי, זקוקים להגנה. דין

בעל 'הפלא יועץ', בדברו על עשיית עושר ולא במשפט, קורא לדורותינו אלה 'דור ממון' וכותב שעדיף לו לאדם למות ברעב ולא להיות רשע לפני המקום אפילו שעה אחת: "דיני ממונות הם מקצוע גדול ואדם ניכר בכיסו, לפי שנפשו של אדם מחמדו, בפרט בדורות הללו דור ממון, ודרך איש ישר בעיניו ... והאיש אשר הוא יהודי ומאמין באמונה שלמה כי עושה עושר ולא במשפט בחצי ימיו יעזבו ואחריתו יהיה נבל בעולם הבא ... ולא יהיה הכסף נחשב בעיניו למאומה במקום שיש צד נדנוד איסור, וירחק מן הכיעור ומן הדומה לו, כי מוטב לו לאדם שימות ברעב ואל יהא רשע לפני המקום אפילו שעה אחת". הגמרא

יש שחר אמנה

**3 בתים
אחרונים
+גינה ומרפסת**

בתים צמודי קרקע לציבור הדתי לאומי 8 דקות בלבד מירושלים במחיר מיוחד

עכשיו בכוכב יעקב
החל מ-
1,216,000 ש"ח
בלבד

היום אתה לא צריך לחלום על בית עם גינה במרחק נגיעה מירושלים, הישוב כוכב יעקב הנמצא במרחק 8 דקות מירושלים נמצא בתנופת בניה, אתם מוזמנים לבוא ולהכיר את הבית שתמיד חלמתם!

קהילה חמה
ומגוונת

8 דקות מירושלים
5 דקות ממרכז הקניות שער בנימין

בית דו משפחתי
דירה גודל 109 מ"ר

• לפרטים אמיר •
054-2048322

מקדח
1-800-260-240
אמנה | www.amana.co.il

// חן גלעד

רון שכנר הוא ממקימי הישוב בית יתיר שבדרום הר חברון. בין השנים 1982 - 1997 כיהן כראש המועצה האזורית הר חברון ולאחר מכן, בין השנים 1997 - 1999 היה מנכ"ל החטיבה להתיישבות. לאחר מכן שימש כעוזרו של שר הביטחון לשעבר שאול מופז עד ההתנתקות. בשנים שלאחר ההתנתקות פעל רבות למען הקמת הישוב המחודש נצר חזני. בשנים 2012-2013 כיהן כמנכ"ל מועצת יש"ע. כיום עוסק שכנר בהקמת הישוב חירן אשר נמצא בתפר בין צפון הנגב לדרום הר חברון. לרון וחווה שכנר שישה ילדים ותשעה נכדים.

על הימים הראשונים בהר חברון מספר רון: "כשריכזתי את המשק היינו צריכים להסתובב באזור, והדרך הכי טבעית להסתובב באזור הייתה לעלות על החמור ולרכב. ככה הייתי מגיע לפגישות באזור - בעזרת החמור. בהמשך גם נסללה הדרך בין יתיר לסוסיא, זאת הייתה דרך עתיקה שכבר הייתה במקום ועליה הסתובבנו. הרעיון היה לשמור על האדמות ולבדוק שאף אחד לא מגיע להשתלט על אדמות המדינה באזורנו".

בילדותו גדל שכנר ברמת גן, כאשר פרצה מלחמת ששת הימים למד במדרשת נעם בפרדס חנה, "אני זוכר שעמדנו על הגג של אחד המבנים וראינו את הקרבות בטול כרם, אלו היו ימים גדולים. הלכנו להכיר את יהודה ושומרון וטיילנו המון".

לאחר לימודי התיכון המשיך שכנר לישיבת מרכז הרב והתגייס בשנת 1972 לחטיבת גולני. במשך שש שנות שירותו הצבאי שירת במגוון תפקידים שונים בחטיבה, בתחילה מי"כ בגדוד 17 במלחמת יום כיפור, ולאחר קורס הקצינים התקדם לתפקיד מי"מ ומ"פ בגדוד 12. במהלך שירותו הצבאי השתתף שכנר במבצע אנטבה, כאשר פיקד על צוות של סיירת גולני במבצע, אך אין ספק שאירועים אלו אינם נמצאים בראש מעייניו כאשר עוד צריך לשוחח על הנושא החשוב והבווער מבחינתו - ההקמה של דרום הר חברון. את הסיפור על אנטבה הוא פוטר במשפט "הכל כתוב בספרים - הכל".

אחרי הצבא חזר לישיבה והחל ללמוד בפקולטה לחקלאות ברחובות. "באותו זמן החל להתרקם הגרעין ליתיר, ואנחנו רצינו ללכת לשם. ביתיר הייתה וישנה עד היום משטרת רוכבים ירדנית. נקודת גבול כזאת שגובהה 920 מטר מעל פני הים. החלטנו שאנחנו רוצים לבנות את הישוב שם, כאשר המטרה הייתה שזה יהיה ישוב חקלאי".

אותה נקודה הייתה היעד שלהם - על הגבעה הזאת הם רצו להקים את הישוב. חשוב להבין שבאותם ימים הישוב הדרומי ביותר ביהודה היה קריית ארבע. תנועת 'אמנה' הייתה אז בתחילת דרכה ובראשה עמד חנן פורת, והיה צריך לשכנע אותם.

לאישורים שהממשלה צריכה לתת. בשלב הראשון היה אישור לארבעה עשר דונם ומבנה המשטרה שימש לנו כמבנה מרכזי. משם הישוב הלך והתרחב, דבר אשר לקח עוד 4 שנים והתחלנו לבנות את בתי הקבע".

וכך החלו האנשים להגיע, הישוב התנהל כמושב שיתופי חקלאי. "מושב שיתופי משום שבתנאים שהיינו שם, בבידוד הזה, לא היה שייך שכל אחד יהיה חקלאי לעצמו, לכן הדרך היחידה להצליח היא לעבד שטחים רק בדרך שיתופית. לימים הגענו להבנה שמושב שיתופי זה דבר מרשים, אך בקצב נידול הישוב זה לא יוכל לפעול". כיום, הישוב הוא ישוב קהילתי שיתופי חקלאי בעל 100 משפחות, מתוכם 50 משפחות שחברות בשיתוף.

בשנת 1982 הוקמה המועצה האזורית דרום הר חברון עם מה שהיה בהתחלה שני ישובים וחצי. היו שני ישובי קבע - יתיר וכרמל והחצי הנותר היה היחצות הנח"ל בתלם. "החלטנו שצריך להקים מועצה אזורית כדי להתפרס על כל המרחב. מדובר היה אז על ארבעים משפחות. כשהקמנו את יתיר זאת הייתה המטרה שלנו, להביא לכך שבכל המרחב מקריית ארבע ועד קו באר שבע ערד יהיו פה ישובים יהודיים".

איך הממשלה ראתה אתכם?

"ראתה אותנו יפה מאוד, יו"ר וועדת שרים להתיישבות דאז היה אריאל שרון. בשנים 1980-1982 הוא היה הדוחף הגדול להקמת הישובים והממשלה אישרה הקמת ישובים עד שהגענו לתקופה אחרת. אריאל שרון לא אהב את הרצון שלנו להתפשט על כל הר חברון. הוא רצה שנתיישב בשוליים. אנחנו בכוונה דחפנו את הישובים למרכז. היו לנו וויכוחים, אך בסופו של דבר זה ישובים שהממשלה החליטה על הקמתם".

את המועצה האזורית הקימו בכוונה בישוב עתניאל, לפני כמה שנים המועצה עברה למיתרים, אבל בימים שהיא יושבה בעתניאל זה היה סמל לכך שעתניאל זה הלב של הר חברון, זהו המרכז.

במהלך השנים 1982 - 1997 הוקמו חמישה

"התחברנו לתנועת אמנה וביחד התחלנו לפעול להקמת הישוב, אלא שבמקום הזה לא היה עדיין אישור של אדמות מדינה. מה שהיה, זה מבנה המשטרה והחצר שסביבה - מדובר על שמונה דונם, אבל על שמונה דונם אי אפשר להקים ישוב. החלטנו שצריך לפעול כדי לאפשר את הקמת הישוב. בשלב הראשוני הקמנו מחנה זמני שהוא היה בתוך הקו הירוק בלב יער יתיר".

וכך, באותו מחנה זמני התחילו את דרכם שנים עשרה משפחות ועוד כמה רווקים. שכנר עצמו היה אחד מהרווקים שהגיע למקום ושם הוא פגש את חווה, בת שירות לאומי. השניים החליטו להתחתן וחתונתם התקיימה ביער יתיר.

במחנה הם שהו כשלוש שנים עד המעבר לישוב במקומו הנוכחי, מכיוון שהדרך לאיתור האדמות הייתה מורכבת. אך לצד הישוב ניצבה פליאה אלבק, מנהלת המחלקה האזרחית במשרד המשפטים אשר תרמה רבות לכל תהליך הכרזת אדמות המדינה.

"אחד הדברים הראשונים שעשינו זה הקמת צוות קרקעות, זאת התשתית שעליה הכל יושב. עד אז היו דברים שהמדינה לא עשתה, האדמות ביהודה ושומרון היו אדמות לא מוסדרות. לא כתוב בשום מקום מה שייך למי - הכל זה סיפורים. מדינת ישראל הטילה את המשימה על פליאה אלבק. העבודה הייתה לסרוק את כל השטח באמצעות צילומי אוויר וגם להיות פיזית בשטח. היא לא הכריזה על דונם אחד בלי שהיא דרכה בו ברגליים. הכפרים הערביים מסביב היו אז יותר קטנים ואפשר היה לטייל באזור בחופשיות רבה יותר. עסקנו במיפוי והכרזה על אדמות מדינה - והיא הייתה הסמכות המשפטית-ממשלתית".

הרגשתם שזה צו השעה?

"צו השעה? זה צו של החצי שעה הראשונה. אחר כך התחלנו לעבד את שטחי החקלאות ביער יתיר ולטעת מטעים. צריך להבין שלא היה כביש למקום, אין מים וחשמל. את חשמל סיפק הגנרטור ואת המים לשטחים היינו מביאים במכלית ממרחק של 20 ק"מ. תוך כדי היינו מטפלים בעניינים לקראת הגעתנו - מחכים

תיירות מתפתחת בהר חברון

יתיר. והיום, אחרי 36 שנים, גם הם נמצאים שם במטרה להקים ישוב חדש.

איך אתה רואה במאה ה-21 את הערך 'צינונות'?

לא השתנה. צריך ליישב את הארץ, לבנות את המדינה, לבסס את הכלכלה. בשנת 1987 מוטה גור ואני עמדנו בפאתי הכפר סמוע. דיברנו על מה יהיה והוא אמר שאין לנו סיכוי, הדמוגרפיה תכריע אותנו. שאלתי אותו, אם היו עוד מיליון יהודים במדינת ישראל מה היית אומר? והוא ענה - הייתי חושב אחרת. לא עברו שלש שנים והגיעו מיליון יהודים מברית המועצות. זו משימה ראשונה במעלה להביא לפה את כל היהודים. אז זו צינונות - להביא עלייה, ליישב ולפתח, לשמור, הכל חשוב.

התחתונה שאת כולם צריך לפנות ולגרש ולעקור. אני הייתי עוזר שר הביטחון להתיישבות ואני עסקתי בתוכניות. וניסיתי - נלחמתי על כל גבעה ועל כל קרוואן כדי שיאשרו והיא טענה שאני עשיתי דברים לא חוקיים. אני שמח להיות נאשם בהאשמה הזאת.

ביום של גירוש הגוש וצפון השומרון החליט שכנר לעזוב את התפקיד ופרש מלשכת שר הביטחון. "כמה שבועות אחרי" הגירוש פנו אליי חברים מנצר חזני, יושב שנקער והתפזר בכל הארץ. פנו אליי שאבא לעזור להם כי הם רוצים להקים את הישוב מחדש. התגייסתי ואמרתי שאני אבוא לכמה חודשים, מצאתי את עצמי שבע שנים עוסק בהקמת הישוב נצר חזני מחדש.

כיום עובד שכנר על הקמת הישוב חירן, בין חורה ליער יתיר, ההחלטה על הקמת הישוב הייתה לפני חמש עשרה שנה, אך הטרקטורים עלו לשטח לפני ארבעה חודשים. בישוב המתוכנן ייבנו כ-2,400 יחידות דיור. הקמת הישוב החדש מלווה אותו לאורך כל היום. גם תוך כדי הראיון מקבל שכנר שיחות טלפון דחופות אשר עניינם בישוב החדש.

נראה שקשה להקים ישוב במאה ה-21

"אין ספק שאז הרוח בממשלה הייתה הרבה יותר התיישבותית. המדינה הקימה ישובים והיום זה סיפור אחר. נקודת המוצא היא שלא מקימים, שלא מרחיבים. וכל דבר צריך להיות משהו שחורג מהשגרה. החברה של חירן, שמכנים לישוב החדש, יושבים בינתיים באותו מחנה ראשון בו אנחנו התחלנו את דרכה של

עשר ישובים בהר חברון - בחישוב פשוט מדובר על ישוב אחד לשנה. האחרון שבהם היה סנסנה. "אחר כך גם הוקמו עשהאל, אביגיל, מצפה יאיר. ואז הגיעה תקופה שהממשלה לא אישרה הקמת ישובים ומאוד הכבידה על הקמת ישובים חדשים. כל המקומות האלה, קראנו להם שטחי מרעה וכדומה".

דרום הר חברון נבנה על סמך תוכנית על - כמה תושבים יהיו בכל ישוב, חקלאות, תיירות. כיום באר שבע היא מטרופולין והאזור נהיה מבוקש "לא חשבנו אבל הגיע היום - הדרום הופך להיות יותר ויותר עורף תעסוקתי".

ביולי 2004 בקש ראש הממשלה דאז אריאל שרון ז"ל מעורכת הדין טליה ששון לכתוב דו"ח בנוגע למאחזים. "באותה תקופה שנכנסתי למשרד הביטחון הגשתי למופז דו"ח על המאחזים - עשינו סקר בסדר גודל של כשבועיים מאחזים. צריך להבין שכשמדברים על מאחז בלתי חוקי, ישנן רמות שונות של אישורים ובסוף כל מאחז שהממשלה לא אישרה את הקמתו הוא בלתי חוקי. יש מעט מאוד מאחזים שלא הייתה להם התכנות כזאת - כאלו שיושבים על קרקע פרטית ערבית. זו הרי החלטה של בני אדם - עניין סובייקטיבי - אז זה היה יכול להיות כן. יש מאחזים שהיו ממש לקראת חתימה על התוכנית, הכל מוכן רק לחתום. ואני הצעתי להם את כל מה שאפשר להסדיר - להסדיר".

"טליה ששון הייתה לפני כן בתפקיד של פליאה אלבק ועשתה בדיוק ההפך ממה שעשתה אלבק. שרון ידע בדיוק למה הוא הביא אותה והיא הביאה דו"ח על המאחזים שאומר בשורה

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

שלחי הציפור שלכם
מבית מקור ראשון

הדבקת מודעות בבתי הכנסת ובריכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

חורף של אהבה

אז החלטתי שאני מסרבת להיכנע למחול השדים הזה. אני מביטה בעיניה הטובות של שלומית קריגמן שנרצחה בבית חורון. ובעיניה החכמות והחמות של דפנה מאיר מעתניאל, ואני יודעת שהשנאה לא שולטת על חיינו. אני יודעת שהן שתיהן - ולא רק הן - בעיקר העירו ועוררו את האהבה. הן ידעו לגעת בלבבות כה רבים במקומות הכי אמיתיים וטובים, ובכוח אהבתן להגביר את האור. בחייהן ועוד יותר במותן. אני קוראת את התגובות ואת השיח שנוצר בעקבות הדברים שהשאירו, ונפעמת. והלב רועד מהתרגשות.

ואיכשהו אני מרגישה שבאיזה מקום השילוב הזה של פגיעו הסכינים הלא נגמרים והצרימות בשיח הפנים-ישראלי נועדו לאיזה בירור עומק מתבקש, שהחברה שלנו חייבת לעבור, ואין כאן מקריות עיוורת, ולא צירוף מקרים סתמי, אלא תהליך בירור כואב אבל חשוב; שכולנו עוברים יחד, ואולי עוד יצמיח הבנות טובות.

ובנקודת המבט הזו של התקווה, מול השאלה מה נעשה עם כל רחש השנאה הזה שסביב שמאיים להטביע אותנו, איך לא ניתן לו להשתלט לנו על החיים; יש לי קצה של כיוון.

נדמה לי שהתשובה היא קודם כל אצל כל אחד במגרש הפרטי שלו. בבחירה שלו. אם כל אחד יבחר שלא לתת לשנאה להגדיר את תמונת המצב שסביבו, את העמדה הנפשית שלו למחלוקות; אם כל אחד יבחר באהבה, והקשבה, וכבוד, וחסד, אז המציאות תשתנה.

קודם כל המציאות שסביבו, מכוח העיניים הבוחרות-מה-לראות שלו, ואחר כך הגלים יתפשטו הלאה.

והקור אולי יהיה אותו קור, והרוח אותה רוח, אבל גשמי הברכה ישמחו את הלב למרות הכל.

למקהלת השונאים, וגם לא למקהלת המקוננים על כמה שהשנאה משתלטת על חיינו. היא לא. אני בוחרת לראות שהיא לא. גם אם שנאה מפלחת מידי פעם את האוויר שלי, עדיין אני בוחרת לראות שיש לא פחות ממנה, ואולי בעצם הרבה יותר, אהבה.

הטרמינולוגיה הישראלית מלאה בחורף הזה האשמות קשות. המונח 'הסתה' כבר כמעט איבד ממשמעותו מרוב אינפלציית שימוש, ובצדו נגרסים עד דק עוד מבוחר סופרלטיבים כמו בוגדים, שתולים, פושעי-מלחמה, סותמי-פיות, פאשיסטים, קיצונים, הזויים, אויבים, חסרי בושה, והרשימה ארוכה מאוד. כמורה וקודרת ומדכאת כמורה.

ומדהים הוא שכל צד לזיוכוח בטוח שהסטנדרטים של הדיון שלו מאד מכבדים והוגנים ואילו רק המחנה השני חצה באופן-לגמרי-לא-מפתי-ע-ובדומה-להרגלו-ולתפיסת-עולמו-משכבר-הימים את כל הקווים בכל הנוגע לתרבות דיון ושימוש באמצעים לא ראויים ומעוררי שנאה.

אבל אז אני אומרת לעצמי, רגע, אל תתבלבל. זה שכל הכותרות מלאות בשיח שנאה, זה לא אומר שזה מה שבאמת קורה כאן. כי התקשורת הרי כל כך אוהבת את הכותרות האלה, ומעצימה אותן, כי זה טוב כל כך לרייטינג. והנה כמעט כלנו השתכנענו שאכן אנחנו יודעים רק לשנא וששכחנו כל רגש אחר.

ולי נדמה שכבר יצא לדרכו התהליך שבו עידן התקשורת-שחוררת-הרע, שלפיה רק לכלוך יוצר כותרות, הולך ומפנה מקומו לעידן חדש. עידן שניתן לחוש בו במדיה החברתית של ההמונים, ושנותן מקום בולט גם לטוב, ולחסד ולרחמים ולאהבה. לא שאין תגובות אימויות ושיח מתלהם בפייסבוקים, אבל הרוב אוהב את הטוב.

לא פחות קר לי היום, כשאני נושקת לגיל 45, ממה שהיה לי בחורפים ההם כשהייתי בת 14, או 24, או 34. עדיין אצבעות רגלי הופכות נציבי קרח, עדיין קצות אצבעות הידיים מתקשות להחזיק משהו, עדיין אני לובשת שכבות שכבות ואת הסוודרים הכי חמים שיש. אבל היום אני כבר לא שונאת. פשוט החלטתי יום אחד שאני יותר לא שונאת את החורף. אחרי שנים ששנאתי, וספרתי את הימים, וחיכיתי רק שיפנה כבר את מקומו לאביב ולשמש החמה. לא אכפת היה לי להזיע, לא אכפת לי שרב, העיקר שרול קצר ולהפסיק לרעוד מקור.

אז איך קרה שהפסקתי לשנא, איך קרה לי המהפך התפיסתי הזה? אני נוברת בזכרוני בנקודות הציון לאורך ציר המיפנה. אני חושבת ששנות הבצורת וההשתוקקות לגשם היו הצעד הראשון. חורף ועוד חורף דלי-משקעים, כנרת שוקעת ונחלים יבשים, הביאו אותי לראות אחרת את הגשם, ואת הקור שנלווה אליו כעסקת חבילה. ואליהם הצטרפה ההבנה שהיכיתה בי פתאום, שלאורך רוב ימות השנה אני בעצם רק מחכה למה שיבוא אחרי, וזה קצת חבל. לאחר החורף, לאחר הניקיונות של פסח, לאחר התקופה-המעצבת-של-סוף-שנת-הלימודים, לאחר החופש הגדול-של-האמהות-העובדות, לאחר הסתיו, לאחר החורף, וכך מחמיצה את מרבית ימי. כי מתי נשאר לי לשמוח במה שעכשיו?

וגם ההבנה שכשאני שונאת אני מענישה את עצמי פעמיים. כי יש משהו בהגדרה העצמית של מצב 'שנאה' שמבצר אותי במצב של סבל ולא פותח פתח לאפשרויות אחרות; שמקבע את החסרונות ולא מאפשר לאף יתרון לחדור; שמכתיב את הרוע ולא מאפשר להבחין במשהו טוב.

הבחירה בידי, הרי, אני יודעת. אני יכולה לבחור איך להגדיר את תמונת המצב, איך לכוון את הגישה הרגשית שלי. וראה זה פלא, הכל משתנה. אצבעות ידי עדיין קפואות אמנם אבל פתאום זה לא כל כך נורא.

לכן גם בחורף הזה אני נזהרת לא להצטרף

מה יקרה

ערב הוקרה למתנדבים בגוש עציון / ד' באדר א' 13 בפברואר

המועצה האזורית גוש עציון מוקירה את מתנדביה בערב מיוחד שיתקיים בשבוע הבא במתנ"ס גוש עציון בשעה 21:00. בתוכנית: דברי ברכה מפי ראש המועצה דויד פרל, נציג צה"ל וחה"כ שולי מועלם ומופע של תיאטרון "הבעטלרס". הכניסה חופשית ומספר המקומות מוגבל.

שלישי 16 בפברואר

המופע "שירת אחים" באריאל / כ"ח בשבט 7 בפברואר

להתחבר לארץ ולמקורות במופע המיוחד "שירת אחים", שבו האחים ידידיה ויצחק מאיר מארחים את האחים אהרן ויונתן רזאל בערב הצדעה לתושבי השומרון בנוכחות רבנים ואישי ציבור. מחיר: 35 ש. בהיכל התרבות באריאל בשעה 20:30. פורטים באתר מתנ"ס שומרון.

דני סנדרסון ולהקתו נבקעת הירדן / ז' באדר א' 16 בפברואר

ערב שכולו שמחה, יחד עם הזמר דני סנדרסון באולם של היכל התרבות. אירוע באווירה מיוחדת סביב שולחנות, עם כיבוד ומופע מדהים. מספר המקומות מוגבל. להרשמה: 02-9941410

יחד

18,000

בתי אב בקרן יחד קהילה של חסד וערבות הדדית ליחומים.

הצטרפו בקלות
חפשו בגוגל 'קרן יחד'
או חייגו 02-6280030

קהילת קרן יחד מאגדת בתוכה מעל ל-18,000 בתי אב, מה שמאפשר לנו לסייע כיום, במקרה של פטירת אחד מההורים, בסכום של 150,000 ₪ לכל יתום. במהלך השנתיים האחרונות בהן פועלת הקרן זכינו יחד לסייע לעשרות יתומים, בסכום כולל של יותר מ-6,000,000 ₪ ולספק להם ליווי כלכלי צמוד. את/ה שטרם הצטרפת לקרן - הגיע הזמן לקחת אחריות. יחד אתכם נוסיף עוד משפחות שעוזרות האחת לשניה במקרה של אסון ל"ע.

גבייה שקטה

אין תשלום חודשי קבוע

חסד אמיתי

שיטת הפעולת של הקרן תצמצם את תופעת ה"מגביות" סביב מקרי אסון ותשמור על פרטיותה וכבודה של המשפחה.

רק במקרה של פטירה, ייגבו באותו חודש בלבד מכל מנוי בקרן עד 10 ש"ח עבור כל יתום ולא יותר מ-64 ש"ח.

כספי הגבייה וכל רווח שיצטבר ישמשו אך ורק את היתומים.

קרן יחד
יחזמה
חברתית
לדורות (ע"ד)

02-6280030 www.kyachad.co.il הצטרפו באתר קרן יחד

מה קורה?

2

4

1

3

Airbnb slammed for offering rooms with a view in Jewish settlements

Airbnb in the occupied West Bank

1. Airbnb has been slammed for offering rooms with a view in Jewish settlements
2. Airbnb has been slammed for offering rooms with a view in Jewish settlements
3. Airbnb has been slammed for offering rooms with a view in Jewish settlements
4. Airbnb has been slammed for offering rooms with a view in Jewish settlements

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

5

בכל הארץ ובהם בבית אל. במרכז ווליום בני הנער מתאמנים בנגינה על כלים שונים, ובעיקר מספק המקום אולפן הקלטות. לטקס הפתיחה הגיעו נציגי החברה למתנ"סים, נציגי סלקום, חברי מליאת המועצה בבית אל, אנשי מועצה וכמובן הרבה חברה צעירים.

באנו לחזק במסגרת אירועי ט"ו בשבט שקיימה ביום ראשון תנועת בני עקיבא הגיעו מאות מחברי חברים ב' לחזק את היישוב עמונה שבבנימין. חברי התנועה צעדו מעפרה עד ליישוב שעומד כעת בסכנת פינוי. בעמונה התכנסו החברים לשיחה עם **הרב חיים דרוקמן** בנושא מצוות יישוב הארץ ומצוות התלויות בארץ. **הרב דרוקמן** שוחח עם חברי התנועה על חשיבות ההתיישבות בכל רחבי ארץ ישראל - למרות הסכנות הכרוכות בכך. בנוסף, למקום הגיע גם ראש ישיבת ניר בקרית ארבע **הרב אליעזר ולדמן** ומזכ"ל בני עקיבא לשעבר **אמנון שפירא**. החברים נטעו יחד עימם שתילים וסיימו בפעילות חוויתית שהועברה על ידי מדרשת בני עקיבא.

כבוד להתיישבות בין הזוכים בפרסי החינוך הדתי של החמ"ד שחולקו השבוע, הייתה גם אולפנת או"ת אוריה מאלון שבות המשתייכת לרשת מוסדות אור תורה סטון. האולפנה מצטרפת בזאת לתיכונים האחרים של רשת אור תורה סטון שזכו בפרסי חינוך יוקרתיים בשנים האחרונות. "אנו שמחים ונרגשים שמוסדות הרשת זוכים פעם נוספת להכרה כמובילי ההצטיינות של החמ"ד" ציין מנכ"ל רשת אור תורה סטון **ינון אחיקם**, "מי ייתן ונמשיך בכוחנו זה בכלל מוסדותינו".

עבודה בהשתתפות ראש מועצת בקעת הירדן **דוד אלחייני**, ראש מועצת בית אל **שי אלון**, ראש מועצת אלקנה **אסף מינצר** ואנשי מועצת יש"ע. בסיום אמרה השרה כי "חזקו ההתיישבות הוא אינטרס לאומי, אמשיך לפעול ולתמוך במתיישבים ביהודה ושומרון על מנת שיקבלו שוויון זכויות וחובות מלא כמו כל אזרחי ישראל".

לא ינצחו אותנו ניסיון לחרם על הצימרים ביהודה ושומרון בפורטל התיירותי הנפוץ בעולם AIRBNB הוביל את **מירי מעוז-עובדיה** וצוות דוברות חו"ל של בנימין לצאת בקמפיין תקשורתי רחב ידיים להגנה על התיירות בבנימין במסגרתו הוזמנו וביקרו עשרות אנשי תקשורת מהעולם בצימרים ובחדרי האירוח באזור. אחד מהשיאים נרשם השבוע כאשר הזמן צוות צילום של עיתון הוושנינגטון פוסט לסיור צימרים במזרח בנימין. הכתבים התרשמו מאוד מהצימרים היפהפיים ומהאירוח רחב הידיים של בעליהם, ופרסמו כתבה מפרגנת שהפכה במהירות לאחת מ-4 הכתבות הנקראות ביותר באתר, שמגיע לתפוצה של מעל ל-60 מיליון צופים.

יקיר הנוער בשבוע שעבר קיבל ראש מועצת בית אל **שי אלון** עם עוד חמישה ראשי רשויות מכל הארץ, את "אות יקיר תנועות הנוער", משר החינוך **נפתלי בנט**. אלון, יחד עם עוד מספר מצומצם של ראשי רשויות קיבלו את תעודות ההוקרה בערב מרגש, בו השתתפו עשרות בני נוער-חברי תנועות הנוער. מלבד תנועות הנוער, בית אל מקדמת גם את הנוער המוסיקלי ביישוב. בנוסף לכך, השבוע נחנך בטקס מרשים מרכז ווליום ביישוב בחסות החברה למתנ"סים וחברת סלקום, אשר הקימו השנה שישה מרכזים כאלו

כבוד הנשיא נשיא המדינה, **ראובן (רובי) ריבלין** סייר בשבוע שעבר בקרני שומרון יחד עם ראש מועצת קרני שומרון **יגאל להב**, מנכ"ל המועצה **מאיר אהרונביץ**, יו"ר מועצת יש"ע וראש מועצה אזורית מטה בנימין **אבי רואה**, מנכ"ל מועצת יש"ע **שילה אדלר** ונציגי ההתיישבות. הנשיא נטע עץ זית יחד עם מזכ"ל בני עקיבא **דני הירשברג** וחניכי בני עקיבא מהסניף המקומי ותנועת הצופים מהשבט ביישוב, בחורשה המוקמת בקרני שומרון אשר תיקרא "חורשת הנשיא". לאחר מכן ביקר הנשיא ב"מצפה שמוליק" ברמת גלעד שם קיבל הנשיא הסבר על המצפה ועל הנוף הנשקף ממנו **ממיכל שהם**, אלמנתו של הרב שמוליק שהם ז"ל שעל שמו נקרא המקום. לקראת סיום הסיור, פגש הנשיא תלמידים מהיישוב באולם המתנ"ס, ברך את הנוכחים לרגל ט"ו בשבט ואמר: "כמו השתילים, גם אתם, דור צעיר שגלום בו פוטנציאל עצום להוביל, לשנות, להיטיב. כמו שהשתיל צמא למים, החברה בישראל צמאה לפירות שאתם תעניקו לה כשתגדלו ותצמחו". בסופו של הסיור העניק **אבי רואה** לנשיא המדינה מפת תבליט גדולה של ארץ ישראל עם הקדשה אישית.

השרה מבקרת ביום שלישי ערכה מועצת יש"ע סיור במטה בנימין ובקעת הירדן לשרה **גילה גמליאל** יחד עם יו"ר מועצת יש"ע **אבי רואה** ומנכ"ל מועצת יש"ע **שילה אדלר**. הסיור התקיים באולפנת דולב, תצפית חרשה, שילה וביקור בכפר הסטודנטים במעלה אפרים שם נפגשה השרה עם ראש המועצה **שלמה ללוש** ועם סטודנטים מכפר הסטודנטים קדמה ונוער ש"ש שנמצא במקום. בשילה הקדומה נערכה פגישת

עורך: אלנת זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה nadav@myesha.org.il
מועצת יש"ע: 052-5665052 **הפצה:** מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: מירי זחי, עדן ברדה, מארק נימן, לע"מ, דוברות בית אל, שרוליק גנדו
הפקה: **יש שחר הפקות** בע"מ **להתגבות:** perla@myesha.org.il
 אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
 מועצת היישובים היהודיים
 ביהודה ושומרון וחבל עזה
 רמת הגולן 55, ירושלים
 טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
 www.myesha.org.il